

**Pytanie wymagające odpowiedzi pisemnej E-012651/2013
do Komisji**

art. 117 Regulaminu PE

**Paweł Zalewski (PPE), María Auxiliadora Correa Zamora (PPE), Silvana Koch-Mehrin (ALDE),
Robert Sturdy (ECR) oraz Pablo Zalba Bidegain (PPE)**

Przedmiot: Polityka inwestycyjna

Odkąd traktat lizboński wszedł w życie, Unia Europejska zaczęła opracowywać swoją politykę inwestycji zagranicznych w celu zapewnienia przyjaznych i pozbawionych dyskryminacji warunków do inwestowania, które gwarantują inwestorom stabilność i pewność prawną. W lipcu 2010 r. Komisja oświadczyła, że polityka inwestycyjna Unii powinna umożliwić inwestorom z UE konkurencję na równych zasadach oraz optymalnych i jednolitych warunkach w zakresie inwestowania.

Coraz większa obecność europejskich przedsiębiorstw w krajach trzecich oraz problemy dotyczące pewności prawa, jakie zaobserwowano niedawno w niektórych krajach, a także coraz większa liczba europejskich umów handlowych i inwestycyjnych uzasadniają opracowywanie i ustanawianie dodatkowych instrumentów mających na celu uzupełnienie i wzmocnienie ochrony inwestycji UE w krajach trzecich.

Czy Komisja może szczegółowo wyjaśnić swoją politykę polegającą na zawieraniu kolejnych dwustronnych umów inwestycyjnych z krajami trzecimi? Jak Komisja zamierza zagwarantować w nich odpowiednią pewność prawa w odniesieniu do inwestycji UE?

Czy Komisja może wyjaśnić zalety i wady lub komplementarność międzypaństwowego mechanizmu rozstrzygania sporów oraz mechanizmu rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem, a także kryteria, na podstawie których podjęto decyzję o włączeniu mechanizmu rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem do negocjacji w sprawie niektórych umów handlowych i inwestycyjnych z krajami trzecimi, aby zagwarantować inwestorom z UE jak największe szanse w przypadku sporów?